

Paide muinsuskaitseala kaitsekord

Korraldus kehtestatakse muinsuskaitseaduse § 14 lõike 1 ja lõike 5 punkti 1 ning § 19 lõike 3 alusel.

I osa

Muinsuskaitseala nimetus ja piir

1. Paide muinsuskaitseala (edaspidi *muinsuskaitseala*) hõlmab Paide linna ajaloolise linnatuumiku – kesk- ja varauusaegse vanalinna, ordulinnuse ning sellega seotud ehitised ja rajatised koos pargialaga.
2. Muinsuskaitseala ja selle kaitsevööndi piir, sealhulgas muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated, on esitatud kaitsekorra lisas 1.

II osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärk, väärtused ja nende hoidmise põhimõtted

3. Muinsuskaitseala kaitse eesmärk on tagada Paide ajaloolise linnatuumiku kui kultuuriväärtusliku linnaehitusliku terviku ning seda kujundavate iseloomulike ajastu- ja kohatunnetust loovate väärtuste säilitamine, esiletoomine, kasutuses hoidmine ja linnaruumi kestlik areng.
4. Muinsuskaitseala kaitse ja säilimise korraldusele kohaldatakse muinsuskaitseadust koos käesolevas kaitsekorras sätestatuga.
5. Muinsuskaitseala kaitse eesmärgiga seotud väärtused on:
 - 1) mitmekesine, inimhõõtmeline ja kultuurimälu hoidev elu-, töö-, õppe- ja puhkekeskkond, milles on võimalik tunnetada linna ajalugu selle erinevate kihistuste kaudu;
 - 2) keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehituslik tervik, sealhulgas ehitised, tänavatevõrk, krundi- ja hoonestusstruktuur, väljak, hoovid (edaspidi *õuema*), avalikud haljasalad, ajaloolised linnaruumi elemendid, ehitusjooned, katusemaastik, ordulinnus ning sellega seotud ehitised ja rajatised ning arheoloogiline kultuurikiht;
 - 3) muinsuskaitsealale avanevad olulised vaated ja muinsuskaitsealal avanevad olulised sisevaated ning kultuuriväärtuslike ehitiste vaadeldavus.
6. Keskajast tänapäevani kujunenud ja säilinud linnaehitusliku terviku väärtuslikumad kihistused on:
 - 1) ordulinnus ning sellega seotud ehitised ja rajatised, sealhulgas muldkindlustused, vallikraavid, kesk- ja varauusaegsete ehitiste jäänused ning arheoloogiline kultuurikiht;
 - 2) vanalinna alal ajaloolisesse linnatuumikusse sobiv ja seda rikastav eelkõige 18.–20. sajandil rajatud kultuuriväärtuslik hoonestus;
 - 3) hoonestusstruktuuri sobituvad 20. sajandi keskel rajatud korterelamud ja ühiskondlikud hooned;
 - 4) keskväljak koos haljastuse ja hoonestusega;
 - 5) kultuuriväärtuslikud interjöörid ja nende osad;
 - 6) linnaruumi kujundavad elemendid, sealhulgas tänavapinna liigendamine erinevate sillutistega jms;

- 7) maastiku ning traditsioonilise haljastusviisi koosmõjul tekkinud inimkeskkond, sealhulgas kõrghaljastatud õuemaa, ajaloolised avalikud haljasalad ja ridaistutused;
 - 8) arheoloogiline kultuurikiht ja sellest leitud ehituskonstruksioonid, -detailid või muud elemendid;
 - 9) II maailmasõjaks välja kujunenud kinnistud (maaüksused), mis on säilinud tänapäevani muutmata või vähesel määral muudetud piiridega.
7. Muinsuskaitseala väärtuste säilitamise riiklikud põhimõtted on:
- 1) muinsuskaitseala väärtuseid säilitatakse, uuendused lähtuvad kestlikust arengust ja sobitatakse kokku kultuuriväärtusliku keskkonnaga, toetades muinsuskaitseala eesmärke ja parandades elukeskkonna kvaliteeti;
 - 2) muinsuskaitseala mitmekesist kasutust säilitatakse ja soodustatakse ajalooliselt avalikus kasutuses olnud hoonete ja kinnistute avaliku kasutuse jätkamist;
 - 3) uue hoone ehitamisele eelistatakse kultuuriväärtuslike hoonete jätkuvat kasutamist;
 - 4) hoone ja linnaruumi ehituslike muudatustega suurendatakse ligipääsetavust kultuuripärandile viisil, mis ei kahjusta muinsuskaitseala ega seal asuvate ehitiste kultuuriväärtust;
 - 5) mulla- ja kaevetööde tegemisel lähtutakse arheoloogiapärandi kaitseks minimaalse sekkumise põhimõttest; arheoloogilises kultuurikihis asuvate väärtuslike ajalooliste ehituskonstruksioonide puhul eelistatakse nende konserveerimist ja eksponeerimist tagasimatmisele ja markeerimisele;
 - 6) kultuuriväärtuslike hooned (A- ja B-kaitsekategooria) säilitatakse ja hooldatakse järjepidevalt. Kultuuriväärtusliku hoone konserveerimisel, restaureerimisel, ehitamisel ja ilme muutmisel säilitatakse ja vajaduse korral taastatakse selle arhitektuurilaad, ehitus- ja viimistlusmaterjalid ning detailid;
 - 7) uue ehitise ja suuremahulise juurdeehitise tegemisel eelistatakse tänapäevase arhitektuurikeelega ümbritsevaga arvestavat lahendust, eesmärgiga rikastada mitmekihilist ajaloolist keskkonda kvaliteetse arhitektuuriga ning tõsta esile ajaloolist hoonestust. Lähtutakse lähiümbruse linnaruumist, sealhulgas ajaloolise hoonestuse paiknemisest, tihedusest, mahust, materjalikasutusest, katusemaastikust ja värvilahendusest.
 - 8) avalikus kasutuses või linnaruumiliselt tuntava mõjuga uue ehitise või suuremahulise juurdeehitise kavandamise puhul eelistatakse arhitektuurse lahenduse läbikaalumist ja projekteerija leidmist arhitektuurivõistluse tulemusel alusel;
 - 9) aladel, kus varem on olnud hoonestus, on soovitatav ala hoonestamine, arvestades vahetut linnaruumi ja hea ruumiloome põhimõtteid;
 - 10) kinnistu piiride muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis, sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajaloolisest seotusest ja järjepidevusest;
 - 11) avalik ruum (tänavad, platsid, avalikud haljasalad) kavandatakse inimsõbralikuna, säilitades ja taastades ajaloolist linnaehituslikku struktuuri, ajastuomaseid arhitektuuritavasid (tänavapinna kõrgus ja liigendused, ajaloolised sillutised) ja linnaruumi elemente (skulptuurid, kaevud, kinnistute piiramine aedadega jms);

- 12) säilitatakse haljasalad ja haljastus, sealhulgas kõrghaljastus, taimestik, ridaistutused, haljastatud õuemaad ja ajalooline planeering. Haljasalade (sealhulgas õuemaad) heakorrastamisel ja rekonstrueerimisel järgitakse konkreetsele alale iseloomulikke haljastusviise; võimaluse korral taastatakse ridaistutuste hävinud osad;
- 13) säilitatakse vaated piki muinsuskaitseala ajaloolisi tänavaid ja ajaloolistele ehitistele ning ajaloolised ligipääsud ja liikumisteed. Võimaluse korral taastatakse vaated ehitistele.

III osa

Muinsuskaitsealal asuvate hoonete väärtusklassid

8. Muinsuskaitseala hooned, välja arvatud kultuurimälestiseks tunnistatud hooned, on jagatud kolme väärtusklassi: A-kaitsekategooria, B-kaitsekategooria ja C-kaitsekategooria. Hoonete kaitsekategooriad on määratud kaitsekorra lisas 2. Juhul, kui olemasolev hoone kaitsekorra lisas 2 märgitud ei ole, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni B-kaitsekategooria hoonena.
9. A-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus nii eksterjööris kui ka interjööris.
10. B-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus eksterjööris.
11. C-kaitsekategooria hoone on muu hoone, mille autentsena säilitamist ei nõuta.
12. Kui hoone ehitatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni C-kaitsekategooria hoonena.

IV osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärgi tagamiseks vajalikud nõuded

13. Muinsuskaitsealal asuva A-kaitsekategooria hoone puhul säilitatakse lisaks punktis 14 nimetatud nõuetele ka kultuuriväärtuslik ruumijaotus ning kultuuriväärtuslikud sisetarindid (vahelaed, siseseinad, mantelkorstnad jms), interjööridetamid (siseuksed, sisetrepid, piirdeliistud, ahjud jms) ja siseviimistluskihid (põrandalauad, parketid, maalingud, tapeedid, stukkdekoor, peegellaed, puitdekoor jms).
14. Muinsuskaitsealal asuva A- ja B-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:
 - 1) ajaloolised piirdetarindid, proportsioonid, välisviimistlus ja kultuuriväärtuslikud detailid säilitatakse võimalikult autentsena ning tagatakse hoone olemasolevate kandekonstruktsioonide püsivus;
 - 2) hooneosade ja ehitusdetailide taastamisel võetakse aluseks dokumenteeritud ajalooline lahendus ja lähtutakse hoonest kui tervikust;
 - 3) kasutatakse hoonetüübile ja selle ehitusajale iseloomulikke ehitus- ja viimistlusmaterjale (puit, dolomiit, lubjakivi, lubikrohv, valtsplekk- ja savikivikatused jms) ning võimaluse korral traditsioonilisi töövõtteid ja tehnoloogiaid; traditsioonilisi ehitus-viimistlusmaterjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata (näiteks plastlaudis, kivi katust imiteeriv katuseplekk, õhekrohv jms); hoone ehitusajale ebatüüpilisi materjale võib kasutada ainult ajutise konserveeriva lahendusena (näiteks katusekattena eterniit, rullmaterjal jms);

- 4) välispiirdeid lubatakse soojustada ainult juhul, kui sellega ei hävitata ega kaeta kinni väärtuslikku välisviimistlust ega väärtuslikke detaile, ning säilivad hoone ja selle osade proportsioonid;
 - 5) säilitatakse hoone ehitusaegsed või hilisemad hoone arhitektuurse ilmega sobivad avatäited (aknad, ukсед, luugid jms); välimiste avatäidete asendamist loetakse hoone ilme muutmiseks ja see eeldab Muinsuskaitseameti tööde teostamise luba;
 - 6) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
 - 7) ventilatsiooni ehitamisel kasutatakse olemasolevaid korstnaid ja läbiviike; juhul, kui see ei ole võimalik, ehitatakse uued korstnad ajalooliste eeskujul;
 - 8) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
 - 9) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis;
 - 10) katuseakende paigaldamine on võimalik juhul, kui neid kavandatakse võimalikult vähe, vähese vaadeldavusega kohtadesse, on katusega samas tasapinnas, paigutatud hoone üldise arhitektuurse tervikuga sobivalt ja hoone fassaadi rütmiga arvestavalt, eelistatult hoovipoolsele küljele.
15. Muinsuskaitsealal asuva C-kaitsekategooria hoone puhul kehtivad tööde tegemisel järgmised nõuded:
- 1) hoone ilme muutmisel, välimiste avatäidete vahetamisel ning välisviimistluse materjalide ja värvilahenduse valikul lähtutakse hoone ehitusaegsest või terviklikust välisilmest ning sobivusest lähiümbruse hoonestusega;
 - 2) kasutatakse ajaloolisesse keskkonda sobivaid ehitus- ja viimistlusmaterjale, traditsioonilisi ehitusmaterjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata;
 - 3) välispiirete soojustamisel säilitatakse hoone ja selle osade proportsioonid ning võimaluse korral iseloomulikud detailid;
 - 4) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
 - 5) elektri- või muu tehnoseade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
 - 6) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis;
16. Muinsuskaitsealale uue ehitise püstitamisel kehtivad järgmised nõuded:

- 1) lähtutakse lähiümbruses väljakujunenud ehitusjoonest, hoonestusstruktuurist, tihedusest ja kultuuriväärtuslike hoonete mahtudest (eelkõige II maailmasõja eelsete hoonete mahust, kujust ja kõrgusest), liigendusest, värvilahendusest ja katusemaastikust. Eelkõige kavandada katus kaldkatuseks;
 - 2) mitut varasemat krunti hõlmava uue ehitise kavandamisel liigendatakse see mahuliselt ja arhitektuurselt, järgides ajaloolist (eelkõige II maailmasõja eelset) hoonestusstruktuuri;
 - 3) välisviimistluses kasutatakse traditsioonilisi ja keskkonda sobivaid materjale, sealhulgas krohvi, looduskivi, tellist, katusekivi, betooni, puitlaudist, valtsplekki jms. Traditsioonilisi ehitismaterjale jäljendavaid materjale kasutada ei lubata;
 - 4) alla 20 m² ehitusaluse pindala ja alla 5 meetri kõrgusega ehitise (edaspidi *väikeehitise*), sealhulgas teisaldatava ja ajutise ehitise puhul tehakse leevendused käesoleva punkti alapunktides 1 ja 2 seatud nõuetest; sellised ehitised kavandatakse ajaloolisse keskkonda sobivalt ja viisil, mis säilitab kõrghaljastuse ja tänavate läbitavuse ega kahjusta olulisi vaateid;
 - 5) ajaloolises keskkonnas ebatüüpiline väikeehitis (näiteks prügimaja, elektrialajaam, autovarjualune jms) paigutatakse asukohta, kus see ei ole avalikus ruumis nähtav või on mittedomineerival viisil võimalikult varjestatud, kahjustamata olemasolevate kultuuriväärtuslike hoonete konstruktsioone ja viimistlust;
 - 6) ajaloolistele avalikele haljasaladele¹ ei ole uue ehitise püstitamine lubatud; välja arvatud sobiva mastaabi ja kujundusega väikeehitise ja rajatise püstitamine (taristuobjektid, spordirajatised, mänguväljakud, tualetid, kioskid, paviljonid jms).
17. Kinnistu (maaüksuse) piiride muutmisele kehtivad järgmised nõuded:
- 1) muutmata või vähesel määral muutunud ajaloolised kinnistu piirid üldjuhul säilitatakse;
 - 2) kinnistu piiride muutmisel järgitakse kvartalisest krundistruktuuri (suurust ja kuju), määratakse krundile lihtne ja selge kuju, mis võimaldab ehitist takistamatult hooldada ja teenindada. Muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis (sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajalise seotusest ja järjepidevusest).
18. Muinsuskaitseala linnakujunduse elementide, tänavate, õuema ja haljastuse puhul kehtivad järgmised nõuded:
- 1) uute piirdeaedade, -postide, väravate jms kavandamisel lähtutakse lähiümbruses väljakujunenud traditsioonilistest ehitusvõtetest, materjalikasutusest, kõrgusest, paiknemisest tänavajoone suhtes ja sobivusest kinnistul paikneva hoonestuse arhitektuuriga.. Võimaluse korral taastatakse dokumenteeritud ajalooline lahendus;
 - 2) ajaloolised sillutised jm väärtuslikud katendimaterjalid (munakivid, paeplaadid, jms) säilitatakse või taaskasutatakse ehitusprojektiga hõlmatud ala sees;
 - 3) uue katendi rajamisel lähtutakse ajaloolisest lahendusest, näiteks sõiduteel eelistada asfaltkattele sillutiskivilahendusi (näiteks muna- või ajaloolist klompkivi), kõnniteel sillutisplaate, hoovides sillutiskivi ja/või graniitsõelmeid. Sillutise kavandamisel lähtutakse

¹ Näidatud lisas 3.

piirkonnale iseloomulikust hoonestuse, haljastuse ja sillutatud ala vahekorra, välditakse õuema ulatuslikku sillutamist;

- 4) ehitist liigniiskuse eest kaitsvad pinnasekalded säilitatakse või rajatakse, vajaduse korral viiakse tänava pinda madalamale;
 - 5) tänavate rekonstrueerimise korral säilitatakse või taastatakse kultuuriväärtuslike ehitiste proportsioonid, vajaduse korral tänava pinda madalamale viies; välditakse pinnasevee imbumist hoonetesse ning sademevee juhtimist kinnistutele; vajadusel kasutatakse lahendusi, millega juhitakse pinnase- ja sademevesi hoonest eemale;
 - 6) kultuuriväärtuslike linnaruumile iseloomulikke elemente (skulptuurid, kaevud jms) säilitatakse ja võimaluse korral taaskasutatakse;
 - 7) uued linnakujunduse elemendid (linnamööbel, päikesevarjud, müügikohad, tegevuskoha tähised, info- ja reklaamikandjad, liikluskorraldusvahendid, hooajalised kohvikuterrassid, tänavapostid jms) kavandatakse ümbritsevat keskkonda arvestavalt ning paigaldatakse viisil, mis ei kahjusta kultuuriväärtuslike hooneid, vaateid, arheoloogilist kultuurikihti ega kõrghaljastust.
 - 8) hooajaline tänavakohvik, kauplemiskoht jms rajatakse tänavapinnale, ilma terrassitasapinna ja täispiirdeta, välja arvatud juhul kui aluspind vms seda ei võimalda;
 - 9) tänavaid hooldatakse viisil, mis ei kahjusta külgnevat hoonestust ega kõrghaljastust;
 - 10) ajaloolised avalikud haljasalade² ajalooline struktuur, planeering, vaated, väärtuslik haljastus ja ajaloolised väikevormid (piirded, pargimööbel jms) säilitatakse võimalikult autentselt ja vajaduse korral taastatakse. Taastamisel lähtutakse ajaloolisest planeeringust, iseloomulikust haljastusviisist, rajamiseaegsest stilistikast ning puude ja taimestiku liikidest, samuti lähtutakse haljasalast kui tervikust, võttes taastamisel aluseks dokumenteeritud ajaloolise olukorra ja arvestades muutustega linnaruumis (hilisem väärtuslik haljastus, ehitised, arhitektuursed väikevormid jms). Ridaistutuse taastamisel ei tehta üksikpuudega vahelestatust, vaid taastatakse alleosad terviklike lõikudena. Ridaistutuste ümbruses kasutatakse pinnakatteid, mis võimaldavad vee imbumist pinnasesse;
 - 11) nii avalikus ruumis kui ka õuemaal haljastus säilitatakse ja võimalusel taastatakse, sealhulgas kõrghaljastus ja selle osakaal; taastamisel ja rajamisel lähtutakse piirkonnas välja kujunenud haljastusviisist ja kasutatakse traditsioonilisi liike (pärn, vaher, tamm, kask, hobukastan, künnapuu, õuemaal viljapuud, sirel, jasmiin, kibuvits, must leeder jms);
 - 12) puude raiumisel nähakse võimalusel ette asendusistutus samal krundil või samas kohas linnaruumis; puittaimestikku lubatakse raiuda taimede kuivamisel või ohtlikuks muutumisel ning oluliste vaadete avamiseks ja isetekkeliste puude likvideerimiseks;
 - 13) ehitus- ja kaevetöödega, sealhulgas tänavate rekonstrueerimisel, trasside rajamisel, kaablite paigaldamisel ei lubata väärtuslikku haljastust, sealhulgas puude juuri kahjustada.
19. Muinsuskaitsealal asuva arheoloogiapärandi kaitseks kehtivad järgmised nõuded:

² Samas.

- 1) arheoloogilise kultuurkihiga alal³ selgitatakse enne detailplaneeringu kehtestamist või projekteerimistingimuste, samuti ehitusloa andmist, millega kaasnevad kaeve- ja muud pinnase teisaldamise või juurdeveoga seotud tööd, välja ja võetakse arvesse alal asuvad väärtuslikud ehituskonstruksioonid ja -detailid ning muud arheoloogilise kultuurikihi elemendid;
- 2) arheoloogilise kultuurkihiga alal selgitatakse kaevetöödel, sealhulgas post- ja vaivundamentidele ehitatava hoone puhul uuringu käigus välja arheoloogilise kultuurikihi terviklik stratigraafia, võimalusel välja uuringu käigus terviklikult kuni inimtegevusest puutumata loodusliku pinnaseni;
- 3) väärtuslikke ajaloolisi ehituskonstruksioone ja -detaile säilitatakse.

V osa

Muinsuskaitseala kaitsevööndi eesmärk ja selle tagamise nõuded

20. Muinsuskaitsealal on kaitsevöönd, mis on esitatud kaitsekorra lisas 1.
21. Kaitsevööndi eesmärgid on tagada muinsuskaitseala säilimine sobivas ja toetavas keskkonnas ning muinsuskaitseala ja ordulinnuse torni vaadeldavus Järve teelt. Uue ehitise püstitamisel või olemasoleva maapealse osa laiendamisel välditakse järske üleminekuid hoonestuse mastaapsuses, tiheduses ja paigutusviisis võrreldes külgneva muinsuskaitsealaga. Piki ajaloolisi tänavaid avanevaid vaateid ehitistega ei sulgeta.

VI osa

Leevendused tööde tegemise loakohustusest ja teavitamise kohustusest muinsuskaitsealal ja selle kaitsevööndis

22. Muinsuskaitsealal ei nõuta tööde tegemise luba ega sellele eelnevad muinsuskaitse eritingimusi järgmistel juhtudel:
 - 1) C-kaitsekategooria hoone ehitamiseks, konserveerimiseks ja restaureerimiseks;
 - 2) kõrghaljastuse rajamiseks, kaeve- ja muudeks pinnase teisaldamise ja juurdeveoga seotud töödeks õuemaal väljaspool arheoloogilise kultuurkihiga ala;
 - 3) raietöödeks ja hooajalise ajutise ehitise püstitamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on kooskõlastanud raieloa ja hooajalise ehitise püstitamise loa Muinsuskaitseametiga;
 - 4) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja paigaldamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on lahenduse Muinsuskaitseametiga kooskõlastanud.
23. Muinsuskaitseala kaitsevööndis ei nõuta:
 - 1) Muinsuskaitseametiga olemasoleva ehitise ümberehitamise ja välisilme muutmise kooskõlastamist, välja arvatud maapealse osa laiendamisel;
 - 2) Muinsuskaitseameti teavitamist ehitustöödest, mis ei nõua ehitusseadustiku kohaselt ehitusluba ega ehitusteatist;
 - 3) kaitsevööndi alal ehitiste lammutamise kooskõlastamist.

VII osa

Muinsuskaitsealal paiknevate kinnismälestiste kaitsevööndid

³ Näidatud lisas 3.

24. Mälestise kaitsevööndi võib määrata maa-alalisele kinnismälestisele.

VIII osa

Korralduse jõustumine

25. Korraldus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

26. Muinsuskaitseaduse § 91 lõike 1 kohaselt lõpeb Vabariigi Valitsuse 14.05.2005 määruse nr 182 „Paide vanalinna muinsuskaitseala põhimäärus“ (RT I 2005, 42, 341) kehtivus punktis 25 sätestatud korralduse jõustumisel.

Käskkirja on võimalik halduskohtumenetluse § 46 lõike 2 alusel vaidlustada 30 päeva jooksul käskkirja avalikult teatavaks tegemisest Riigi Teatajas, esitades kaebuse halduskohtusse halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras.

Kaitsekorra põhjendused ja selgitused esitatakse seletuskirjas, mis on kättesaadav Muinsuskaitseameti veebilehel ja Muinsuskaitseametis.

Lisa 1. Muinsuskaitseala ja kaitsevööndi piirid

Lisa 2. Hoonete kaitsekategooriad ja mälestised

Lisa 3. Haljastus ja leevendused